

A szovjet-magyar kereskedelmi megállapodás tovább szilárdította tervgazdálkodásunkat

Rónai Sándor kereskedelem- és szövetkezetiügyi miniszter szerdán este előadást tartott a Magyar-Szovjet Kereskedelmi Kamarában a legutóbb megkötött magyar-szovjet árucsereforgalmi megállapodásról előadást tartott.

Az új szovjet árucsereforgalmi egyezmény megkötésével célunk az — mondotta —, hogy a Szovjetunió válságmentes gazdasági életével minél élénkebb kapcsolatot építsünk ki. A Szovjetunió részesedése kivitelünkben 1947-ben 15 százalék volt, most ez a szám 24 százalékra emelkedett. Behozatalunkban 1947-ben a Szovjetunió 11,7 százalékban részesedett, most 27 százalékban részesedik. Ezek a számok bizonyítják, hogy a mult szerződés megkötése óta a magyar gazdasági életben végbement döntőfontosságú változások előnyösebb alapot terem-

tettek a két ország gazdasági együttműködéséhez. A szerződés új utakat nyit meg a magyar termelés szempontjából is.

A termelés üteme gyorsul

Nyersanyagból importszükségletünk jelentős részét kapjuk meg. Kokszt, vasérc és nyersvasimportszerűségünk 60 százalékát, ferroövezetszükségletünk 50 százalékát a Szovjetunióból kapjuk meg, aminek döntő jelentősége van nehéziparunk fejlődése szempontjából. A folyamatos és tervszerű foglalkoztatottság mellett nehézipari kapacitásunk felfejlődik, termelési költségei csökkenthetők. A termelés üteme gyorsul és ez lehetővé teszi számunkra az ipar egyes területén a szériatermelést is.

Új fordulat külkereskedelmünkben

Textiliparunk nyersanyag-szükségletét 1949-ben csaknem teljes mértékben biztosítja a szerződés. Vegyi iparunk számára is nagy eredményt jelent az egyezmény. Ugyanígy nagy fellendülést és zavartalan termelési lehetőségeket jelent a szerződés a fa-, papír-, fém- és egyéb iparunk területén is, mert a kulcsiparok zavartalan munkamenete maga után vonná valamennyi iparág termelési folyamatát. A most megkötött szovjet-orosz árucsereforgalmi megállapodás új fordulatot jelent külkereskedelmünkben és ezen keresztül egész gazdasági életünk fejlődése szempontjából is. Már egymagában az a körülmény is nagy jelentőségű, hogy a mult évvel szemben csaknem háromszorosára emelkedik árucsereforgalmunk, mégis a legdöntőbb szempont az, hogy a megállapodás keretében, valamint az ötéves géprendelésben

olyan gépi berendezéseket szállítunk, amelyeknek gyártására e nélkül a megállapodás nélkül nem rendezkedhettünk volna be, pedig ezekre a gépekre belső használatra is szükségünk van. Ez a multtal szemben lényeges változást jelent. Amíg ugyanis gyáraink eddig raktárra dolgoztak és mind nagyobb gondot okozott ipari feleslegünk elhelyezése, most iparunk jó részt rendelkezésre fog dolgozni és miután egyes gépekben nagyobb mennyiséget gyártunk, így ennek — szériagyártásról lévén szó — az árak csökkenésére is kihatása lesz. Ez viszont belső áralakulásunkban egyéb vonatkozásokban is éreztetni fogja hatását.

Magyar ipari kiállítás Moszkvában

Bár nem szorosan a szerződés keretébe tartozik, de fon-

tosnak tartom megemlíteni, hogy felmerült egy Moszkvában rendezendő nagy magyar ipari kiállítás megvalósításának ötlete is. Megrendezésére előreláthatólag a jövő év tavaszán kerül sor. Arra fogunk törekedni, hogy iparunk minden ágazatáról hű képet adjunk és bemutassuk mindazt a fejlődést, amely a fordulat évétől népi demokráciánk életében végbement.

Válságmentes élet

— Külkereskedelmünk újabb irányvonalát tekintve és a most megkötött szovjet-magyar megállapodást értékelve minden reményünk megvan arra, hogy megteremtjük külkereskedelmi mérlegünk egyensúlyát, tervgazdálkodásunkat szilárd alapokra építhetjük és közelebb jutunk a válságmentes élethez.

A hosszantartó, lelkes tappsal fogadott előadást a megjelentek nevében Klocsek, a Magyar-Szovjet Kereskedelmi Kamara alelnöke köszönte meg.

Oktober 31-én véget ér a Szabad Nép kampány.

de tovább folyik a rendszeres sajtómunka, a párimunka szerves része

A mult vasárnapi városi és falusi Szabad Nép-agitáció Nagyszegeden több mint ezerrel emelte az előfizetők számát: a csütörtök estig begyűlt adatok alapján Szegeden pillanatnyilag 4053 előfizetője van a Szabad Népnek.

A negyedik agitációs vasárnap tehát szintén meghozta a maga eredményét. Ez a siker azonban nem megállásra, hanem további munkára buzdít. Az eddigi eredmények csak azt igazolják, hogy Szeged dolgozói megértették a kommunista sajtó olvasásának rendkívüli jelentőségét, érzik már annak szükségét, hogy a Szabad Nép mindennapi kényerük legyen. Van tehát talaja a további sajtómunkának is.

Előttünk áll október 31, az ötödik Szabad Nép-vasárnap. Agitátorainkra most az a feladat vár, hogy az egész hónapi jó munkára feltegyék a

koronát. Párttagok, máspártbeliek és pártönkivüliek vannak még, akik szívesen olvasnák a Szabad Népet, ha meggyőződtek volna ennek fontosságáról. Ezen a vasárnapon tehát még nagy feladatok várnak az agitátorokra.

És aztán? Október 31-én nem végződik a Szabad Nép-kampány. Ellenkezőleg: terjesztése attól a naptól kezdve rendszeres párimunka lesz.

Október elmúlik, de még mindig maradnak dolgozók, akiknek asztalán nincs ott a Szabad Nép. Az előfizetőknek pedig a hónap alatt kell nyulni, nevelni kell őket, hogy gyorsabban megtanuljanak helyesen ujságot olvasni és mindvégig már nélkülözhetetlennek érezzék az egyszer megrendelt Szabad Népet. A feladatok állandó-sulnak — és sikeres elvégzésük nemcsak pártunk, hanem az egész dolgozó nép ügye.

Minden dolgozó parasztnak közös a célja és közös az ellensége

Földmunkások és ujjazdák az új falusi tömegszervezetről

A törvényszéki épület egyik legforgalmasabb szobája, az első emeleten levő UFOSz iroda. Az ajtón szerény kis tábla jelzi, hogy benn nem bíráskodnak, nem pereskednek, hanem az új földhözjuttatottak ügyeit intézik.

A délelőtti órákban

különösen a piaci napokon szinte egymásnak adják az emberek a szobába nyíló ajtó kilincseit. Néhány hete még jobban megnövekedett ez a forgalom. Most nemcsak a tagdíjfizetők, a tanácsot kérők és az ügyes-bajos dolgait elintézésére váró parasztfemberek járnak fel az irodába. A legtöbb látogató az ujjazdák és testvér tömegszervezetük, a FEKOSz egyesülésének hírére jön fel az irodába. Valamennyien részletes felvilágosításokat kérnek az egyesülés körülményeiről, sokan a célja felől érdeklődnek. A felvilágosítások birtokában szívesen elbeszélgetnek arról a munkáról, amelyet új tömegszervezetükben várja őket és valamennyien örömmel fejezik ki, hiszen ezt az egyesülést, a dolgozó parasztság frontjának ilyen formán történő megerősödését már régóta várják.

Nyitrai Ferenc

minifagzda, az UFOSz vezetője alig győzi a rengeteg felvilágosítást. Egész nap kérdésekre felelget, de szívesen teszi, mert társainak, a dolgozó kisparasztoknak az érdekében végzi a felvilágosító munkát. A két tömegszervezet egyesülésével neki is régi vágya teljesül.

A multban, a földosztás előtt, mint nincstelen kubikos tagja volt a FEKOSz-nak. A dolgozó parasztság új tömegszervezetéről a következőket mondja:

— A földreform sikeres végrehajtása után a volt földbirtokosok, a különböző állásokba beférkőzött reakciós elemek segítségével megindították láma-

dásukat a földhözjuttatott parasztság ellen. Az ujjazdák csak egységes frontban tudtak ezen támadások ellen védekezni és megalapították az UFOSz-t.

Munkánk eredményes volt

s ezen eredmények hatására egyre több ujjazda tömörült az UFOSz-ba.

— De még így is nagyon kevesen vagyunk ahhoz, hogy eredményesen tudjuk megvívni a dolgozó parasztság legnagyobb harcát, azt, amelyet a klerikális reakcióval egyre szorosabban együttaladó, kizsákmányoló, megsemmisítésünkre törő kuláksággal kell megvívunk. A mi tömegszervezetünk és a FEKOSz is, a maga vonalán teljesítette feladatát. Új feladatainkat pedig csak akkor tudjuk sikeresen elvégezni, ha nagyobb erővel képviselünk. Együtt kell harcolnunk az ujjazdáknak, a földmunkásoknak, valamint a kis- és középparasztoknak. Ezt a nagy közös frontot pedig csak egyféleképpen tudjuk megvalósítani, ha valamennyien egy szervezetben, a dolgozó parasztság tömegszervezetében tömörülünk.

Juhász János

ujjazda, a Parasztpárt elnöke, aki szintén igen tevékenyen vesz részt az UFOSz munkájában örömmel beszél az egyesülésről. Eppen egy kis csoportnak magyarázza az új tömegszervezet feladatait és a jó munka előfeltételeit.

— Vigyáznunk kell arra — mondja, — nehogy a dolgozó parasztság közé a kulákok is beférkőzzenek. Tévednek a zsiros parasztok, amikor azt hiszik, hogy meg tudják bontani sorainkat. A falu kiéleződött osztályharcában nekünk kell győznünk. Abban az esetben, ha pártkülönbség nélkül együtt halad az új tömegszervezetben a föld valamennyi becsületes

dolgozója, meg is nyerjük ezt a harcot.

Végül vetünk a kizsákmányolásnak

A mi tömegszervezetünk lesz a Függetlenségi Front legerősebb pillére. Rá kell lépniük a szocializmus útjára, hogy megvalósuljon valamennyiünk vágya, a boldog, gondtalan életet élő parasztság.

A szakszervezeti székházban lévő FEKOSz irodájában ugyan csak a két tömegszervezet egyesülése képezi a beszélő tárgyat. Az ide járó kubikosok, földnélküli zsellérek és kishaszonbérletű beszélgetéséből kitűnik, hogy milyen nagy örömmel fogadják őket is az egyesülést.

Kerekes Mihály

az elnökük azt fejtegeti, hogy az egyesülés a multban a fasiszta OMGE irányítása alatt működő és azóta is a kulákokkal teletűzdelt álérdékképviselőket is megszűnelt. Ezzel a kizsákmányoló, a kulákok, a kisemberek zsírján élő kupec-parasztok elvesztik egyik legerősebb menedéküket.

Valaki felveti a kérdést, hogy nem lesznek-e ellentétek a földmunkásoknak az UFOSz tagjaival, mint ahogyan akadt néhány apró ellentét a két tömegszervezet között is.

Többen is válaszolnak

s a hangjuk szinte ingerült, mert tudják jól, hogy a föld minden dolgozójának, legyen az kishérlő, földmunkás, vagy kisparaszt, közősek az érdekeik, közös az ellenségük.

— Még ha keresnénk, akkor sem találunk okot az ellentétekre — válaszolják. — Aki elégedetlen az egyesüléssel, aki jobbnak tartja a külön-külön utat, csak valamilyen személységből teszi azt, vagy azért, mert ellensége a dolgozó osztályának és meghunyászkodott, gyáva kiszolgálója a kulákoknak.

Összeültek a munka szegedi hősei

Megalakult a szegedi szakmaközi élmunkáskör

Szeged élmunkásai tegnap este a Szakszervezeti Titkárságon összejöttek, hogy megismerjék egymást, megvitassák a termelés problémáit, s megalakítsák a szegedi szakmaközi élmunkáskört. Nemcsak a régiek, a fiatal élmunkások is megjelentek teljes számban.

Öröm volt látni az öntudatos munkásarcokat, akik bár napi fáradtságos munka befejezése után jöttek oda, sugárzó öntudattal, szemükben az élmunkás büszkeséggel hallgatták a felszólalókat. Ott voltak mindnyájan: a Polo cipőgyár élmunkása, Ördög Pirok is. Figyelt, kiértékelte az elmondottakat, hogy a mindennapi életben munkáitársai között hasznosítsa. De hasznosítani akarja a szemináriumokon is, melyeket más üzemekben vezet. A sorok között ott volt Bánkuti Albin, a Köztűi Vaspálya élmunkása is, aki újításával az elektromos forgórészek élet-tartamát döntően emelte.

Megjelentek a szellemi munka legjobbjai is. Találkoztak a fizikai munkásokkal. A két dolgozóréteg között még néhol fennálló válaszfal tegnap végkép leomlott. Egy nagy család volt ez az alakuló kör. A tagok egymás segítségére akarnak lenni a termelés fokozásában, ideológiai képzésben és az élet minden kérdésében.

A gyűlést Hatvani Jenő elvtárs, versenytitkár nyitotta meg, majd Tiszai Ferenc elvtárs, a Köztűi Vaspálya másik élmunkása javaslatot terjesztett elő a vezetőség megválasztására.

Elnökül András Lajost (Dohánygyár), titkárnak Sebesi Jánost (Újszegedi Kendergyár) választották meg.

A választás után Zombori János elvtárs, szakmaközi titkár szólt az élmunkásokhoz. Az élmunkások legfőbb feladata az — mondotta —, hogy munkamódszereiket munkatársaikkal megismertessék. Ha ez sikerül, megvalósul Liu Ning I elvtárs, kínai szakszervezeti alelnök kívánsága és Szegeden minden munkás élmunkássá lesz. Kövi Béla elvtárs, szakszervezeti megyei titkár kihangsúlyozta, hogy még mindig drágábban termelünk, mint békében, tehát az árak magasabbak. Az élmunkások feladata lesz a termelés olcsóbbá tétele, ami életszínvonalunkat fogja jelentős mértékben emelni.

A felszólalások után a megalakult élmunkáskör elnöke tett ígéretet, hogy a felvetett problémákat minden erőfeszítéssel meg fogják oldani, hogy méltók lehessenek az élmunkás-jelvényre.

Tóth Ernő elvtárs (Pollák kötélgár) kérte a kör tagjait, hogy a közeledő halottak napján ne feledkezzenek meg a Szovjetunió hősi halottairól, akik életüket áldozták a magyar munkásság felszabadításáért.

Végül Tiszai Ferenc elvtárs válaszolt az elhangzottakra és kérte az élmunkásokat arra, hogy mielőbb segítsenek kialakítani az új műszaki értelmiséget.

A gyűlés lelkes hangulatban ért véget.